

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Mellin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

O sută de ani dela moartea marelui episcop Samuil Vulcan

In anul acesta se împlinesc o sută de ani dela moartea marelui episcop Samuil Vulcan, ocrotitorul întregii culturi românești de pe acelea vremuri.

S'a născut la 1758 în Viza lângă Blaș, din țărani ieșugi. După absolvirea școlii secundare, pe care a făcut-o la Blaș, vine la Oradea și episcopul Dragoș îl trimite la Viena, unde urmează facultatea de teologie. După terminarea studiilor universitare e numit director de studii la seminarul Sf. Barbara din acea localitate, iar mai târziu la cel din Lemberg (astăzi Lwów în Polonia).

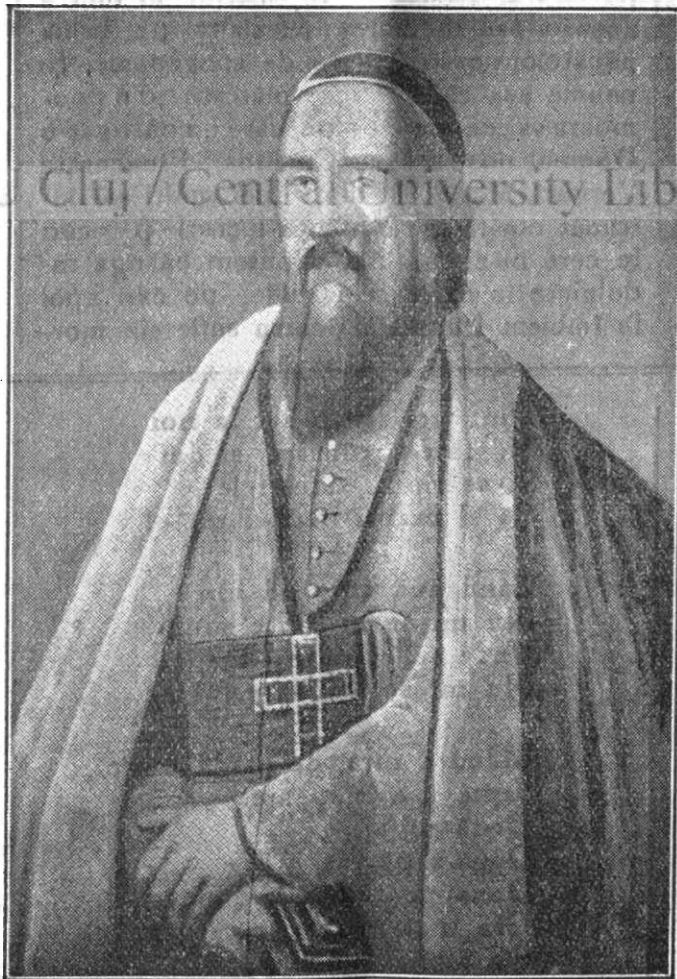
Venind acasă, la 1788 e numit canonic, apoi vicar episcopesc, ca la 25 Oct. 1806 să fie ridicat la vrednicia de episcop al Oradei.

Ca atare s'a dovedit a fi omul faptelor. Insestrat cu o minte mare cât și cu o voință de a fi întotdeauna la îndăltimea faptelor, ajutat de generația de oameni de pe acelea vremuri, cărora a știut să li-se impună, a luptat cu dărânie pentru drepturile poporului român. Idealul cel mai scump al fericitului episcop era ridicarea culturii poporului român.

Cu adevărat, marele episcop a fost la îndăltimea acelor vremuri. Atunci s'a pus temelie culturii și literaturii române. Scriitorii români însufleșiți, ca Semuil Clain, Șincal, Petru Maior, Molnar, Tempeș, Țichindeal muncesc cu zor în ogorul literaturii române. Mulți dintre scriitorii români trec în cele două principate, adică în Muntenia și Moldova, cari abia atunci scutură jugul greu al Grecilor din Banat. Așa a trecut Ioan Maiorescu, Munteanu, Laurean și Gheorge Lasdr, precum însuși spune, ca să samene grâu fără neghină.

În acelaș timp Samuil Vulcan dă cu mână banii de lipsă pentru tipărirea și răspândirea cărților literare precum și ale celor istorice, cari au ardat lumii originea latină a poporului românesc. A ajutat cu multă însuflețire pe cei trei luceferi ai școlii latine, pe Clain, Șincal și Maior. A sprijinit cu multă dragoste și pe Dimitrie Țichindeal în înființarea școlii normale române ortodoxe din Arad. A luptat pentru scuturarea scrierii cu litere slavonești din scrierul românesc, și multe altele.

La 6 Octomorie 1828 înființează liceul românesc din Beiuș: „Întru folosul și cultura națiunii române lipsite cu totul de școli și cultură... mi-am propus a ridica și întemeia în numitul opid (oraș). Beiuș, școli normale, adică primare orășenești și gramaticale... și

deoarece institutul acesta s'a întemeiat cu preferință pentru naștunea română, să se pună pond special pe ortografia redusă (care duce) la literile avitice (strămoșești), pe gramatică și literatura valahică”.

Cumcă prin aceasta a urmărit luminarea poporului românesc, se vede și din scrisoarea pe care o adresează preoților și mirenilor, prin care anunță deschiderea acestei școli: „Cunoscut lucru este fiecăruia cumcă învățătura înaltă și fericite pe om și cumcă învățătura se capătă dela dascăli sau învățători prin școle. Pentru care lucru și neamurile cu cât sunt mai învățate și mai procopsite cu atât sunt mai harnice, mai fericite și mai înțelepte.

Cunoscând și eu folosul și fericirea cea mare care vine neamului sau naștei mele din școle și dela învățători, toată grija și strădania mea întru aceasta o am pus, ca în părțile aceste, unde pentru lipsa școlilor sistematice, poporul la nici o procopsire pânăcum nu a putut păși...

Noi vedem că toate naștile cari se șim mai luminate, numai prin purtarea pruncilor săi la școală au scăpat de sălbătăcie și de întunerecul neștiinței. Pentru acela, ca și neamul românesc mai curând să poată simți dulceața care din învățatură izvorește, de care toate neamurile luminate sunt îmbogățite, de lipsă este ca din toate puterile și cu toată râvna să și dăie pruncii la învățatură”...

Și aceasta școală din momentul întemeierii și până azi a trecut printr'o mare și frumoasă dezvoltare. Deja însuși Vulcan la 1835 lărgește clădirea cu șase săli de învățământ, la 1858 episcopul Vasile baron de Erdell o completează la opt clase și drept de bacalaureat. La 1887 episcopul Mihai Pavel lărgește clădirea cu o aripă nouă pentru șecesăli de învățământ, iar la 1891 clădește sălile de gimnastică și desen. În anul acesta I. P. S. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu va da gata o minunată aripă, cuprinsând noi sale de învățământ, cancelariile și altele.

Ce a făcut și ce a însemnat acest liceu pentru noi, începând dela întemeierea și până la realizarea visului de o mie de ani, s'a dovedit cu prisosință în cursul vremurilor. Acest institut a răspândit cultura românească la granița de Apus a Țării. A fost o biserică de cultură și un altar de credință pentru acest neam necăjit și smerit. În zilele de învățământ ale acestui liceu s'a călit sufletul atâtor buni români cari au dus în lungul și latul țării ideea unității naționale. Că în acelaș timp cu câte greutăți ce i-se puneau în cale a luptat, aceasta numai istoria nepărtinitoare ni-o poate spune.

Aceasta este, în mare, opera binefăcătoare a marelui episcop. Aceasta mare operă îi asigură o veșnică recunoștință, iar istoria nepărtinitoare îl va pomeni totdeauna cu mare recunoștință și mrire.

Dupăce 33 de ani, ca episcop al Orșit, a muncit așa de frumos, moare la 25 Decembrie 1839 în vârstă de 81 de ani, lăsându-ne ca moștenire un drum de progres și un viitor strălucit, pe care ni-l-a pregătit cu grijă și dragoste.

Profesor Traian Tămaș

Cum să ajutăm sufletele din purgator

„Doamne, om nu am, ca, dacă se va turbura apa, să mă bage în scaldătoare” (Ioan 6, 7).

În evanghelia slăbănogului, dela Ioan 5, 1—15, slăbănogul se plânge, că nu are om, ca, dacă se va turbura apa, să-l bage în scaldătoare. Plângerea aceasta a slăbănogului se potrivește de minune la sufletele cari sufer în purgator, adică în locul curățitor. Nicăiri nu au adevărat nevoie sufletele de mai mare și mai grabnic ajutor ca acolo. Cu adevărat acele suflete sunt în aceeaș osândă în care se afla slăbănogul, înainte de a-l fi găsit pe Isus, care apoi s'a miluit de el și l-a vindecat. Bietele suflete din purgator își așteaptă și ele rândul, până vine cineva să le slobozească din acel mare chin care este purgatorul. Năcazul e însă că foarte rar se găsește cineva, care de fapt să le ajute și astfel unele sunt silite să stea acolo până la sfârșitul lumii, când se va face și judecata din urmă și când apoi se va desființa purgatorul.

De aceea să vedem 1. cum putem scoate sufletele iubiților noștri din purgator și 2. mai ales cine sunt chemați să o facă aceasta.

1. Cel mai bun mijloc pentru a scoate aceste suflete cât mai curând din purgator este sf. liturghie, aceea jertfă tainică a Legii celei Nouă prin care însuș Fiul lui Dumnezeu se jertfește, în mod nesângeros,

pentru noi toți și pentru a noastră mântuire. Și sf. liturghie este nu numai cel mai bun mijloc de a-i ajuta pe frații noștri din lumea cealaltă, ci și cel mai sigur, fiindcă sf. liturghie are efect sau izbândă, ori este preotul care o slujește fără de păcate, ori nu; pe când rugăciunile și faptele noastre bune numai în cazul acela sunt primite de Dumnezeu, dacă omul care le rosteste ori le săvârșeste este sufletește curat și fără de păcate. Sf. Ieronim crede, că în vremea cât se slujește pentru cineva sf. liturghie, acel suflet nu suferă.

Al doilea mijloc este rugăciunea, dar nu cea lungă și spusă fără de a ne gândi la ceace spunem, ci cea rostită din toată inima și încă îndată după sfânta spovedanie și împărtășanie, când sufletul este fără de păcate și în prietinie cu Dumnezeu și când prin urmare Dumnezeu stă cu drag de vorbă cu acel suflet. Un suflet dușman cu Dumnezeu, cum sunt sufletele celor păcătoși, nu poate fi ascultat de Dumnezeu, cel mult că îl primește mai întâi între fiii săi, ca apoi curățindu-se de păcate să stea și de vorbă cu el.

Al treilea mijloc este milostenia, dar și aceasta numai întrucât celce o face este în legătură de dragoste cu Dumnezeu, nu în dușmanie, încercat fiind cu păcate de moarte

Al patrulea este în sfârșit așanumitele indulgențe, adică iertarea pedepselor, pe cari ar trebui să le suferim în lumea aceasta sau în lumea cealaltă pe urma păcatelor noastre, afară de spovedanie. Și anume așa că biserica plătește din comoara sa cea mare — pe care i-a câștigat-o Domnul nostru Isus Christos, Precurata Vergură Maria și sfinții cei mulți — întrucât noi facem anumite lucruri pe cari le cere biserica. Astfel putem câștiga indulgențe plene și parțiale, pe cari apoi le împiem Domnului pentru sufletele mor-

ților. Bineînțeles că nici indulgențele pe care le putem primi, numai dacă suntem curățite sufletește.

Fiind deci condiția principală la toate aceste patru mijloace curățenia sufletească, cel mai bun lucru este, să ajutăm sufletele din purgator, spovedindu-ne și cuminecându-ne mai întâi, apoi plătind una sau mai multe sf. liturghii, rugându-ne, dând milostenie și câștigând în aceeaș vreme și indulgențe pentru acele suflete.

Dacă de pildă tu, drag cititor, ai un mort foarte drag, du-te la preotul, te spodește, plătește-i una sau mai multe sf. liturghii, la cari să te și cuminec după ce te-ai spovedit, bineînțeles, mai întâi; apoi te roagă pentru sufletul acela rostind, pe cât se poate, rugăciuni împreunate cu indulgențe, și pe urmă mai dă și milostenie săracilor. În forma aceasta poți fi sigur, că l-ai ajutat foarte mult.

2. Chemați, să scape din purgator sufletele morților, sunt înainte de toate rudeniile. Nu plâns și tânguire, nu haine negre de jale și flori și cununi, ci spovedanie, împărtășanie, sf. liturghii, indulgențe, rugăciuni și cât mai multă milostenie trebuiesc, dacă într'adevăr li iubim pe cei trecuți la cele veșnice. Asta-i bunătate! Durere însă, că cele mai multe neamuri nu o prea fac aceasta și astfel își arată arama pe față.

Norocul este că în schimb se îngrijește biserica de bietele suflete din purgator, fiindcă preotul, la fiecare sf. liturghie, pune câte o părțică și pentru toți cei cari întru împărtășirea ta, au dormit, dreptcredincioșii părinți și frații noștri. Și apoi mai sunt preoți, cari fac liturghii anume pentru acele suflete răsturnate din purgator, cu gândul ca să le ajute și să le scape din acel loc de chinuri. Închipuiți-vă, câți preoți sunt în toată lumea, și aceștia slujesc aproape toți

Foia „UNIRII POPORULUI”

Versuri din popor

Strigături

Câte mândre sunt în sat
Toate umblă cocoșat,
Numai mândruța mea
E dreptă ca secerea.

Fetele dela Vâlcele
Spală iile-n ulcele,
Și le-tind pe zăbrele
Să latre câinii la ele,
De le-tind și mai sus
Latră câinii ca la urs.

Mândra mea de mândră ce-i
În casă ține purcei,
După ușe
Tot cenușe
Pe sub pat
Nemăturat.

Fata noastră se oglinde
Și gunoiu-i până-n grindă,
La mai pune-ți patru boi,
Să mai scoată din gunoi.

Șapte ani la oi am fost
Oile nu mă cunosc,
Și la mândre-o săptămână
Și mă țin toate de mână.

Sunt trei fete-n sat la noi
Născute-n cincizeci și doi
Și se țin că-s tinerele
Ca și mama mamei mele!

Când aud strigând Ion
Nu mi se mai face somn,
Unde-aud strigând Ioane
Nu mi se mai face foame.

Mândra mea, de gazdă mare,
Șapte îi zice că are:
Două nu-s,
Două-s pe fus,
Doua pe rachiu le-o pus,
Cea mai mare și-o cărpea,
Ș'o aibă Dumineca

Măi badiț, galbinicos,
Ce te ții așa falos?
Că nu-i tată-to județ*)
Nu-i județ dar nici primar
Făr'o roajbă de jitar**

Nu-'s frumoasă nici n'am fost,
Om frumos am făcut prost,
Nu-s frumoasă nici n'oi fi,
Om frumos tot oi iubi.

*) judecător

**) praznic de câmp.

Culese de Valeriu Crișan

In gazdă la Nana Iova

Casa cea veche

Pe atunci, Ghiuța era mic. Se juca în țărână și-i plăcea mult să clădească case din cenii de porumb. Nana Iova era o femeie voinică, bine legată. Dar și Baciul Vasile nu se lăsa mai pe jos. O pereche de oameni. — cum s'ar zice — potriveți la statură. Cât munții de înalți și voinici.

Amândoi trebuiau să se aplece și să-și adune umerii, ca să poată intra pe ușa dela casa cea veche. Casa asta, gârbovită și pleoștită era acoperișu-i de șindrili, avea trei încăperi, odăi. O tindă, cu o vatră largă, pe care era zidit captorul de pâine, la gura căruia ne strângeam în jurul focului ca ciobanii în fața stănelor. Din tindă se putea urca în pod, pe o scară strămbă pe care era mai ușor urcușul decât coborișul. De pe scara asta, a căsūt odată Baciul Vasile, coborând un braț de cârnați și caltaboși din pod, dela fum, cari bunătăți rupându-se în nece de bucați, împrăștiate cât e tindă, ne-au procurat o zi bună. Pe Baciul Vasile l-am cules întreg, de jos, cu vânății și cocoare la cap și pe trup, în cârnații și cârtaboșii, i-am strâns, scoțându-mi ochii.

Alături de captorul de pâine, mai era pe țin loc liber, unde ne îngâmădeam lăzile cu bănătăi, noi cei mici, căci demnișorii cei mari le țineau la îndemână, sub paturi. Și era mare favor, să fii îngăduit cu lada în casă. Era somn, că cei mari țin cu tine. Pentru asta trebuia să fii gata de orice serviciu; de alergat la prăvălii,

sf. liturghie! Nu au totdeauna li-
plătite, ci slujesc pentru sine,
pentru familie, pentru neamuri și mai ales
pentru sufletele din purgator. Aceasta o
plătește pentru aceasta cu iertarea păca-
telor și cu binecuvântarea sa.

Ascultând sf. evanghelie a slăbăno-
gului, să ne oprim deci la cuvintele »om nu
și să ne gândim la sufletele din pur-
gator, cari cu adevărat pot zice »om nu
pentru că așa de puțini se gândesc
la ele. Să ne gândim apoi la zicala »azi
mâne ție și să știm, că în fața lui
Domnezeu 10—20—40—60 de ani sunt
ca o clipită și că azi-mâne vom ajunge noi
în purgator, — că doară acolo între cele
mai multe suflete omenesti — și atunci
cât de bine ne va cădea dacă vom avea
decă noi acei oameni mult așteptați, cari
să ajutăm pe cele mai năcăjite suflete.

Părintele Iuliu

Pilde pentru viață

**Să nu vă fie rușine de
a vă însemna cu sem-
nul sfintei cruci!**

Cu câțiva ani înainte de războiul din
1914—1918, apăru în fața judecătorilor, ca
martor, un învățat din Apus. Trebuia să facă
jurmământ pe cele ce trebuia să spună. Cum
la acea judecătorie domnia lipsa de religie,
jurmământul nu se făcea pe sf. cruce ci »pe
onoarea mea». Martorul nostru nezarind ni-
căruia crucea, zise:

»Domnilor judecători, eu sunt creștin
și nu fac jurământ decât în fața sfintei
cruce. Și deoarece eu nu văd aci nici o cruce,
nu fac eu o cruce vie». Apoi însemnându-se
cu semnul sfintei cruci, adăugă:

de șters ghetetele, de așternut paturi, de-a curăți
lampa, de-a aprinde focul și alte mărunțisuri,
câte pot veni la o casă, cu câte 10—12 domni-
șori. Și cum locul pentru lazi era îngust, le în-
grămădeam una peste alta, așa că era vai de cel cu
lada de desupt. Acesta trebuia să ferească pe
unde putea pe zecealtele, ca să-și scoată pe-a lui
în vară. Și cum foamea îl mâna pe fiecare de
câte trei patru ori la zi, spre ladă, vă puteți în-
chipui, cu ce bucurie și vorbe bisericesti gustam
din bucate.

Din tindă, prin ușa din dreapta, se trecea
în »hodaia diecilor», iar prin cea din stânga în
»hodaia gazdei», cum le numea Văsălie, sluga
Baciului Vasile, un nebun tomatic, ajuns cărunț
lăra să i-se cânte Isaia dântuește.

Hodaia diecilor avea patru ferestre, două în
perețele din fund, spre poartă, iar două în pere-
țele drept, se uitau spre curte. Erau aproape, pe
cât de înalte, pe atât și de late. Un fel de găuri
înfundate cu sticlă, prin cari n'ai fi putut să te
afrecori, fără să rămâi cu surtucul orfan de nas-
turi. Iar »meșter grindă» mereu ne aducea a-
minte, că din pământ fiind luați, să ne aplecăm
frunțile mai mult spre acest pământ, pe care
Nana Iova îl ciruia uneori cu lut galben și-l pre-
tara cu nisip cernit, ceea ce înlocuia șurlitul
dugamelelor, dacă ar fi fost.

Camera asta ne era nouă, celor 10—12
dieci, prânzător, dormitor, magazie, locuință de
și, sală de învățat. Aci învățam, aci dormiam, lustru-
lam ghetetele diecilor mai mari, ne schimbam albi-
tarile, ne încercam puterile la trântă și uneori,
când »flortura dela Seminar» era prea sărată,
de grăbiți ce eram, mai scăpam, noaptea, și alte

»In numele Tatălui, și al Fiului și al
Sfântului Spirit, jur că volu spune adevărul».
Era cât pe aci să-l lovească gata, de
necaz, pe judecătorii fără Dumnezeu.

O pildă de mare curaj

Ziarul englez *Times* din 29 Maiu 1923 ne
povestește următoarea pildă de mare curaj:
Intr'o zi o ceată de bolșevici vol să jefuiască
o biserică catolică din *St. Petersburg* (Lenin-
grad). Fiind cunoscut acest plan satanic, o
doamnă mare, nora vestitului general Brusilov,
se așeză cu o mână de credincioși în ușa bi-
sericii, pentru a opri banda de criminali de
a-și înapăta planul sacrileg. »Vin necredin-
cioșii, strigă ea, să fure Troful Domnului».

Dusă înaintea tribunalului, Dna Brusilov
și recunoscă vina, ba chiar se mândri cu ea.
Oscândită la moarte, ea spuse nemernicilor
care o judecaseră: »Imi puteți lua viața, dar
nici decum pacea care-mi umple inima».

Rugăciunea sfântului paroh din Ars

Intr'o zi se apropie, de sf. Ioan Vianney,
parohul din Ars, un credincios și-i zise: »Pă-
rinte, de ce atunci când Vă rugați, nu vă aude
omul, pe când atunci când predicați strigați
așa de tare?»

»Când predic — răspunde sfântul paroh, —
am de a face cu surzi, cu oameni care dorm;
pe când atunci când mă rog, am de a face
cu bunul Dumnezeu, care mă aude oricât de
incet m'aș ruga!» (I. V.)

**Sămănăturile din țară sunt în
stare foarte bună.** Zăpezile și ploile din
vremea din urmă au ajutat mult sămănăturilor
de toamnă. Grâul și orzul de toamnă sunt în
stare foarte bună și arată o recoltă îmbelșu-
gată. Sămănăturile de primăvară, în cea mai
mare parte a țării au răsărit bine. S'a început
și se continuă pretutindena aratul și sămă-
năturile porumbului. O mare parte din pomii
roditori, au înflorit și au legat.

lipsuri, pe cari le face omul, ziua, cât mai de-
parte de casă. Căci nu știu din ce cauze, dar
udul în pat, era atât de des, ca a porcelor în
paie și-a cățelușilor pe stâlpii porților. Unii spu-
neau, că din pricina fierțurii prea sărate dela
Seminar, alții ziceau că »custa» ne bagă ceva în
mâncare. De aceea numai când foamea ne strân-
gea prea tare de gât, mai mergeam după fierțură
la Seminar.

Așa cum era casa Nanei Iova: scundă, mică
și întunecoasă, ba pe de-asupra și cam răcoasă
că iarna rupeam straiele trăgându-le noaptea
unul de pe altul, — ne simțiam atât de bine,
atât de acasă, că n'am fi schimbat »gazda» pen-
tru ori ce alt bun din lume.

Avea casa Nanei Iova ceva din aerulaju-
nului Bobotezei, când miroasă a busuioc și tă-
mie pe foc, ori a Sămbătelor de Paști, când se
simte varul proaspăt. Doar numai mirosul varzei
cu rânzezeală și-a cozonacilor cu coaja părguită
mai lipsea, ca să ne simțim, ca la mama acasă.
Dar când îl mai scăpa mâna pe Baciul Vasile,
să ne mai lase la ușa și câte-o porție mai mare
de lemne și se mai întâmpla să luăm și câte un
»unu», sau »doi» la răspunsuri, ori mai sosea și
pachet de-acasă, n'am fi schimbat nici cu Bim
Pașa turcesc sau cu părcălabul de Burtă Verde.

Mai avea casa Nanei Iova ceva ce nu a-
veau alte case, la alte gazde. Avea paturi cu etaj.
Invenții proprii a Baciului Vasile. Erau două pa-
turi, unul peste altul. Așa, cum se văd multe
astăzi, în atelierile păpușarilor și a cizmarilor
cu ucenici mulți. În cel de sus dormiau diecii
mai mici, mai ușurei, cari se puteau cățăra, ca
veverițele, câte 2—3, uneori chiar și patru îm-

Serbare la Lupeni

În ziua de 27 Februarie 1939 — aniversa-
rea Constituției, — afară de programul ce
s'a predat în Palatul Cultural din loc, a aran-
jat și biserica română unită o serbare cu
concursul membrilor din amândouă Corurile
bisericii. S'a predat piesa teatrală »Discurs
Parlamentar» în care s'a arătat foarte bine
cum era politica trecută plină de făgăduieli
până ce umblau după voturi, iară după ce
ajungeau la putere, nu numai că nu-i asculte-
ta, ci se făceau că nici nu-i cunoșteau. Că
închelere, s'a tras învățătura de a urma o po-
litică mai bună și românească.

S'au cântat mai multe cântări naționale, pa-
triotice și populare din partea Corului mixt
al bisericii, sub conducerea D-lui Francisc
Domlu.

Publicul a plecat acasă foarte mulțumit
de programul ce s'a predat.

Dumineca presei în urma poruncilor
mai mari bisericești, Dumineca a III-a din
Postul Paștilor, este numită »Ziua Presei»
când prin predică, serbări și conferințe se va
arăta oamenilor însemnătatea gazetelor și a
cărților bune, precum și răul ce urmează din
citirea gazetelor și cărților rele.

Acest lucru s'a îndeplinit și la Lupeni în
19 Martie, în loc de 12 Martie din anul
precedent ce au venit înainte atunci. La sf. Litur-
gie s'a ținut predică cu îndemnuri pentru a
sprijini și ceta cărțile și gazetele bune, dela
care va depinde binele și ferticirea oamenilor.

După masă s'a ținut o serbare la Casa

preună, să le fie mai cald. În cele de jos »la
partere», dormiau »diecii cei mari», ca să-și
poată ascunde mai repede țigările aprinse, sub
pat, când se auzea Baciul Vasile tușind, ca și
cum ar aviza: »grijiiți, vine inspecția de noapte».
Așa încăpeam în casa Nanei Iova diecii, câți în-
tr'un internat mai sărac. Las', că dimineața, când
trebuia să ne sculam cu noaptea în cap, prepa-
ranzii să alerge la utrenia din Catedrală, cei si-
litori să-și repeteze lecțiile, norocoșii cu pachete
primite în ajun, să-și păzească cuferetele, unii să
iese până la »Podul minciunilor» cu ulcelele
înaintea lăptăreselor, să-și fi auzit ciorovăială și
să-și fi văzut câte-o păruială, că numai gârbaciul
Baciului Vasile, putea judeca, de care parte era
adevărul și dreptatea.

Dar cu cât erau neajunsurile și cusururile
casei Nanei Iova de multe și mari, pe atât se
îmbulzeau mai mult diecii să între în gazdă la
Nana Iova, care nici când n'a rămas cu casa și
curtea pustie. Se îmbulzea lumea la Nana Iova,
ca și cum ar fi ținut-o de pomană și nu pentru
bani grei, — doi zloți la lună, — pentru găz-
duire și spălat, și cu mâncarea de-acasă.

Nana Iova nu trebuia să iese în capătul
»Aleei», în calea diecilor, să-i tragă de mânecă.
Veneau ei și nechemăți. Avea din ce alege, atâția
erau, cei cari ar fi vrut să fie »copiii Nanei Iova».

Petrea Dascălul

**Cine vrea să știe cum stă
lumea și țara, acela să citească
gazeta »UNIREA POPORULUI».**

Culturală, dată de tineretul țaran din Lupeni. S'au pradat piesele: „Urmările beției” și „Cine fură azi un ou, mâine fură un bou”. S'au declamat poezii moralizatoare, s'au cântat cântări religioase din partea copiilor de școală. Corul bărbătesc de sub conducerea Domnului Iuliu Ciomperiu, a cântat la început „Imnul Minerilor”, iar la sfârșit „Imnul Regal”. A vorbit Dl. subinginer Tomașa de la Lonea, despre importanța credinței, arătând cum credința cea adevărată e cea de la Roma și binele care a urmat pentru noi Români, că la 1700 ne-am întors iarăși la legea strămoșească, de la care am fost rapți în veacul al IX-lea de dușmanii Românilor, grecii și bulgarii.

La sfârșit, a mulțumit Dl. Octavian Muntean, președintele Agru-lui, Domnului subinginer Tomașa că s'a deplasat, apoi păr. Berinde care a aranjat întregă serbarea, tineretul țărănesc pentru jerfa adusă în acest scop, îndemnându-l ca priceperea ce au arătat-o să o continue și să mai aranjeze astfel de serbări. A mulțumit și publicul care a luat parte la această serbare precum și părinților copiilor și a teatraliștilor, că nu l-au oprit de la astfel de lucruri bune.

Unul din cși prezenți

Muncă în ogrorul Domnului

Frumoasele înfăptuiri ale „Agru”-lui din Lonea

Acolo unde este voință și dragoste de Dumnezeu, acolo și lucrurile bune și plăcute Lui răsar ca din pământ. Un mănunchi de oameni de bine, dacă sunt însuflețiți de credință și iubire față de Dumnezeu, pot face multe lucruri frumoase.

„Agru”-l și Reuniunea femeilor din Lonea au lucrat în iubire și credință, de aceea și înfăptuirile lor au fost cât mai pline de rod.

„Agru”-l s'a îngrijit de viața religioasă morală a membrilor săi. Din banii strânși din cotizații, a împodobit și înzestrat biserica din loc a îmbogățit biblioteca societății cu cărți frumoase și bune pentru luminarea membrilor. Tot din banii strânși din cotizații s'au împărțit cărți și alte ajutoare elevilor buni și săraci.

Darea de seamă asupra acestei rodnice și binecuvântate activități s'a făcut într'o duminică din luna trecută.

La fel de frumoasă și plină de roade a fost și activitatea desfășurată de Reuniunea Sf. Maria a femeilor din loc.

Către catolicii tuturor țărilor

În Eclicica sa: „Caritate Christi compulsi” regretatul Papă Pius XI făcea apel în mod solemn la toți catolicii zicând: „Pe toți îi conjurăm în numele lui Dumnezeu ca toți să se unească într'o armată puternică și strâns unită în contra cetelor nelegiuite, ca să salvăm omenirea”.

Aceasta era dorința fierbinte a marelui Papă. Ea nu a fost împlinită încă, ci a rămas ca și testamentul lui care trebuie neapărat dus la îndeplinire.

Cel fără Dumnezeu și anticreștinul de toate nuanțele s'au răspândit peste întregul glob pământesc pentru a-l descreeștina. Ei au declarat război creștinătății până la distrugere, vorbesc chiar de pierrea creștinismului. Și de fapt în zilele noastre descreeștinarea omenirii progresa în mod rapid.

A sosit ceasul ca și creștinii să se unească și să dea mâna din țară în țară, ca astfel formând o singură armată puternică să apere împărăția lui Hristos, s'o întărească și s'o răspândească.

Pentru acest scop a fost convocat

al VI-lea Congres Internațional „Cristos Rege” la Ljubljana în Jugoslavia între 25 și 30 Iulie 1939.

El este menit să intrunească pe catolicii tuturor neamurilor, atât pentru a cerceta serios situația actuală, cât și pentru a căuta mijloacele și căile cele mai apte în vederea reînnoirii creștinității, și totodată să dea prilej la manifestațiuni grandioase în onoarea lui Cristos Rege.

Porunca timpului: „Renașterea creștinească” este subiectul atât de bine ales al Congresului.

Trei zile vor fi în luate consfățuirii serioase, în care îndrumătorii acțiunii catolice, fie preoți, fie mireni, să și împărtășească deschis și sincer gândurile și dorințele.

Ultimele două zile vor aduce de preferință multime imensă de popor pentru manifestațiuni impunătoare și publice.

Catolicii tuturor popoarelor, care își dau seama de seriozitatea timpului și vor să concluzeze la reîncreștinarea omenirii, sunt invitați cu dragă inimă la Congres.

Avem acum un nou Papă, care nutrește aceleași dorințe pentru împărăția lui Cristos ca și fericitul său predecesor. Vrem să i pregătim o bucurie la începutul pontificatului său, prin aceea că ne unim la luptă și la muncă fără preget pentru împărăția lui Cristos, și prin aceste voim să întemeiem o nouă eră de înflorire pentru creștinism.

Comitetul Internațional al Congreselor „Cristos Rege”

Blajul, capitală de județ

S'au mutat la Blaj și Administrația Financiară și Filiala Băncii Naționale din Diclosănmărtin

Am fost de la început potrivnici de a se face din Blaj capitală de județ. Potrivnic a fost și fideișteratul Mitropolit Dr. Vasile Suci, iară fostul primministru al țării fideișteratul Ionel C. Brătianu a spus-o limpede deputației care i-a cerut să facă din Blaj capitală de județ: „Nu știți ce cereți”.

Și așa a fost. Blajul liniștit de altă dată, Blajul cultural, Blajul unit a trebuit să vadă aici lucruri pe cari dacă le-ar fi văzut vechii conducători ai Blajului ar fi intrat numai decât din nou în mormânt.

Pe urma acestei întorsături, Blajul s'a împărțit în două. Una e a vechilor conducători ai Blajului, a membrilor consistoriali, a profesorilor și preoților; cealaltă a noilor veniți, cari, cei mai mulți, nu și dau seama că sunt cetățeni și locuitori ai celui mai vechiu oraș cultural românesc, că de „aici a răsărit soarele Românilor”, că „acesta este Betlehemul și Ierusalimul neamului românesc”, și trec pe lângă vechea și sfânta catedrală din Blaj fără de a și ridica măcar privirile dacă nu pâlăriile.

Și apoi câte șicane a noilor veniți, cari, sosind la Blaj, au crezut că pot să facă din Blaj un centru al ortodoxiei!!

Trebuitu-ne-au nouă toate acestea? Nu putem noi trăi liniștiți în vechiul nostru centru cultural, în Blajul mic și totuși atât de mare de altă dată?

Dar acum e prea târziu! Trebuie să ne împăcăm cu situația și să ne mângâiem cu aceea că luptă este viața omului pe pământ și că dacă și ai Petru și a mutat scaunul în mijlocul păgânismului de la Roma, nici bisericii unite nu-i strică să dea luptă, piept la piept, cu cei de alte păreri, chiar aici la Blaj la Mitropolie. Cel puțin vedem acum și noi Blajenii luptele preoților noștri din celelalte orașe.

Iar dacă așa este și așa a voit Dumnezeu, acum nu putem decât să primim acest punct de vedere și să ne bucurăm că, pe lângă prefectură și celelalte oficii multe, astăzi în 25 Aprilie ne-au sosit și cele două Administrații Financiare, precum și Filiala Băncii Naționale, de cari avem mai mare nevoie, ca de toate celelalte.

Că până acum trebuia să alergăm la D. N. Mărtin pentru orice plată și pentru cea mai mică ridicare de bani. De acum însă le avem aici pe toate, și astfel Blajul este nu numai pe jumătate capitală, ci pe trei sferturi, că încă tot nu avem aici și Tribunalul.

Din informațiile pe cari le-am primit, dl. prefect Traian Migia și dl. primar Dr. Ioan Bianu avem să i mulțumim pentru această întregire a Blajului. Că dânsii au lucrat mai mult pentru venirea la Blaj a acestor oficii.

Mai urmează să vină la Blaj și Tribunalul, și atunci suntem capitală de județ în regulă și în întregime.

Munca în alte vremuri

Pe vremea când era să se nască Domnul Nostru Isus Hristos, stăpânirea romană cuprindea aproape toată lumea cunoscută pe atunci. Cuceriri noi nu mai făcea, căci nu mai aveau cu cine să se bată.

Războaiele terminându-se, și robii se împușinau. Vremurile de altădată, când sute de robi mergeau înapoi a carilor de luptă, nu se mai întorceau. Împăratul Octavian Augustus abia mai aduce vreo 70 000 robi, iar cu cel tot atâta de mulți pe cari îi aduce împăratul Titus din Palestina, se pune capăt robilor căpțiți în lupte.

Robia însă nu pierise. Făceau robi din cei ce nu și puteau plăti datoriile față de stat. În timpul acesta împărații duceau o viață foarte păcătoasă, căci la hotare străluciau regamente, iar înăuntru robii lucrau pământul.

Un cărturar din acele vremuri, Suetoniu, a scris viața a doisprezece împărați despre care spune următoarele:

Tiberius, împăratul pe vremea căruia Domnul Hristos începuse să predice mântuirea, era iubitor de băntură, încât cel din vremea sa îi mai ziceau și „Biberius” (adică băntor). Pe insula Capri petrecea zile și nopți întregi.

Callgula poruncește lumii patru ani (37-41), dar are timp să petreacă și cu curtea sa. Mai multă dragoste purta calului său „Iacitatus” (cel grăbit), căruia, nu grajd ci nici odată i-a zidit, din ivoriu. Plănuia să-l facă consul (deputat), ca să-i aducă laude poporului. Lumea îi lerta multe împăratului, căci era apucat adeseori de tremurare (epileptic).

Slăbănog la minte și la trup deopotrivă era împăratul *Claudiu*. Așa de rău conducea treburile împărăției că până și mama sa zicea despre alți răufăcători „e prost ca fuf med”. Crud și sângeros, jucător de cărți și iubitor de ospete.

Nero îi întrece pe toți. Inșelător, adeseori mergea prin târguri și fura în rând cu hoșii. Cânta ceartă cu drumeții fără nici o vină, iar în desfășurări petrecea numai cu copiii tineri. La 16 ani, se logodește cu Octavia, o nepoată, pe care o omoară, nevoind să se căsătorească cu ei. Omoară pe bărbatul Messalinii ca să o aibă de nevastă, și când o lasă, ia de nevastă pe Poppaea, care moare lovită de piciorul lui. La curtea lui Nero „era o întrecere de păcate așa că nu se putea păstra nici rușinea, nici modestia și nici ori care altă virtute”. Așa grăbește cărturarul vremii de atunci Tacitus.

Părtaș înuciderea lui *Claudiu*, ucigaș al fratelui său *Britanicus*, de trei ori făcându-l să

otrăvească pe mama sa Agrippina, iar mai pe urmă să o îsece. În anul 59 o ucide. Nici radele mai îndepărtate nu scapă de urgia lui, căci și pe mătușa sa Lepida o omoară după ce o fiuse de soție și apoi o lepădase. Antea, fiica lui Claudiu, are aceeași soartă ca și Octavia, din aceeași pricină. Silește pe cel mai învățat om a vremii sale, pe profesorul său, să se sinucidă (să se omoare singur). Numele acestuia era Seneca. „După mine să piară lumea în fum. Ba nu, aceasta să se întâmple încă fiind cu viu“. Și atunci s'a gândit să-și împlinească visul, aprinzând cetatea Romei. În lumina flăcărilor ce se ridicau spre cer, cântă din liră cum a mai ars o cetate Troia.

Pe când în Roma stăpâneau astfel de împărași, milioane de robi își așteptau și ei împăratul lor. Nenumărate erau orașele în care cel robii în lanțuri își așteptau mântuirii. Târgurile de robi îl cheamă mai ferbinte. Și cel căruta, împărașii i-se vor închina și neamurile li vor slugi (Ps. 71) se coboară în Viața lui Iudei în sunet de strigare cerească. Lumea era de acum mântuită. Robii puteau să strige cu proorocul. „Cel puternic, pleacă-ți-vă, căci ori ce sfat veți sfătuți, risipi-l-va Domnul, și cuvântul ce-l veți grăi nu va rămâne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu“. Isaia VI, 10. Cântare spre față la Domnul n'a fost nici odată, și pe pământ se va începe o rânduire de pace, iar între oameni se va sălăși bunavoințe. Bogăși și săraci vor avea deschise porțile bisericii creștine.

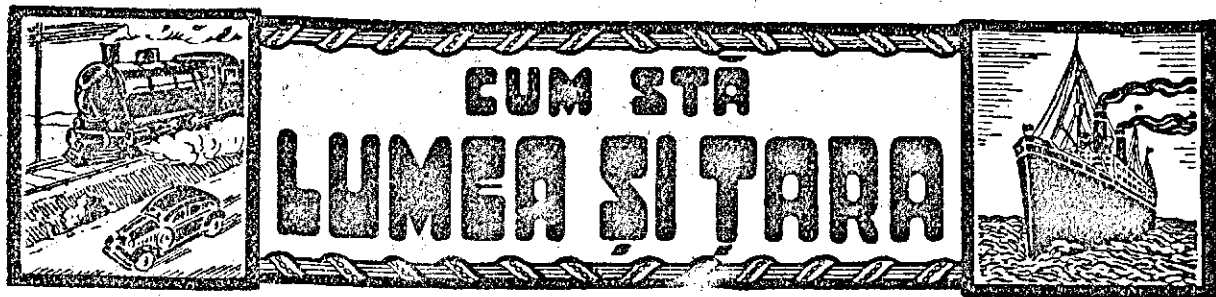
Dragostea devine cea dintâi lege, iar împătura ei se numește milă. Cel ce nu voi face milostenie, vor fi osândiți. Mat. 25, 34. Mila prețulește mai mult decât rugăciunea buzelor, căci ea este o rugăciune rodită în inimă. Cel ce crede în Hristos trebuie să aibă o inimă largă și pururea gata a slugi altora cum vorbește Sf. Petru: „Fie care să slujească între voi ca niște buni ispravnicii ai darului celui de multe feluri a lui Dumnezeu (I. 4, 10). Ori cine vrea să fie între voi mai mare, să fie vouă slugă (Mat. XX 26)

Împărașii neamurilor le domnesc pe ele și cel ce le stăpânește făcătorii de bine se cheamă. Dar voi nu fiți așa, ci carele este între voi mai mare să fie ca cel mai mic, și cel mai mic de cinste ca o slugă (Luca XXII) „Ce rănduială înțeleaptă, cu adevărat dumnezească! Câtă deosebire între Domnul Hristos și între împărașii din vremea sa! Aceștia priveau cum mor robii în lanțuri, iar Domnul se pleacă la cină și spală picioarele ucenicilor săi, pildă de smerenie dându-le lor și nouă tuturor.

Citească, cine vrea să cunoască buna tovrărie a celor dintâi creștini, cartea sfântă, și va vedea că „erau o inimă și un suflet“, se lertau unii pe alții. Toți munceau pentru a-și plini nevoile lor și a fraților ce erau în slujba predicării. Sf. Pavel zicea: „Celce nu măcrează să nu mănânce“ (Tes II. 3, 10) și pildă pe sine se dădea „noaptea și ziua lucrând, ca să nu îngreulem pe cineva din voi, am propovăduit vouă evanghelia lui Dumnezeu“. (I Tes 2, 9)

Și fraților din Corint le scrie același îndemnuri. „Nu ca să vă înfrunt... ci ca pe niște fii să vă învăț vă scriu aceste... până în ceasul de acum și flămânzim și insetoșăm, și suntem goi și pătimim, și nu suntem așezați, și ostentim lucrând cu mâinile noastre, ocarăși fiind, grăim de bine, prigoniți fiind răbdăm. Din roada ostenețelor lor se ajutau unii pe alții, bine știind că numai astfel plinesc voia Domnului.

Ion Măgurean

Vizita dlui Grigore Gafencu la Berlin și la Londra — Jugoslavia se împrietenește cu Ungaria și Germania — Europa se frământă

Semne de potolire

Acuma vrajba s'a mai potolit. Incepuse așa deodată, ca o volbură primăvara, și era să fie foc mare. Peste Europa sufla un vânt aspru de război. Satele s'au goit rând pe rând de oameni. Au venit apoi rechizițiile de care, vite și cai și nimenia nu mai credea, că ar fi cu putință să mai fie pace.

Întâmplările se urmau năpraznic una după alta. Lor le urmau apoi declarațiile dlui Hitler și Mussolini ori a altui ministru german sau italian și toate nu erau decât gazul turnat pe foc. La solia de pace a dlui Roosevelt italienii răspundeau că ei nu primesc propunerile pașnice cari li-se fac.

Teama războiului era mare. Se simțea că ceva turbure și neliniștitor plutește deasupra începea să se desprimăvăreze și cei plecați nu se mai întorceau acasă.

Înmuguriseră pomii și pe câmpuri lipseau brațele cari să pearte plugurile.

Dintr'odată apoi lumea s'a mai liniștit. Asigurările date de Anglia și Franța le-au urmat declarațiile Ungurilor față de noi și țara a început să trimită la vatră o parte din rezerviștii chemați.

În zilele acestea de așteptare, otrăvite de groaza războiului, s'au făcut apoi și serbările populare din Germania în cinstea dlui Hitler. A costea, deși s'au făcut cu mari parazi de tunuri, armate și mașini de război, n'au înrăutățit cu nimica situația din Europa.

La fel, n'a înrăutățit situația nici cuvântarea din urmă a dlui Mussolini.

Va fi însă această potolire a încururilor pentru mai multă vreme sau numai pentru câteva zile sau săptămâni? Răspunsul e greu. Stăpânește pare că ceva în văzduh, care te face să nu te mai încrezi în ceasurile de față și să aștepti vremuri mai nelămurite și mai turburi. E mult de când s'a sălășluit această neîncredere între oameni.

Nu va trece mult poate și o altă întâmplare va zgudui lumea și va schimba firul lucrurilor. Va urma apoi o altă declarație războinică a celui dictador cu capul plin de fumuri și deșartă mărire.

Pe noi iureșul de întâmplări năpraznice, cari au venit, ne-a găsit gata de luptă, încrezători în puterile noastre. La o altă chemare a țării, plugarii vor lăsa plugurile și coasele în câmpuri, să le poarte cei mai bătrâni, și vor alergera cu aceeași însușețire ca în primăvara aceasta.

Călătoria dlui Gafencu în străinătate

În săptămâna trecută dl Grigore Gafencu, ministrul de externe al țării noastre a făcut o vizită la Berlin.

Călătoria aceasta la Berlin a fost făcută pentru a cerceta împreună cu ministrul de externe al Germaniei toate chestiunile cari privesc România și Germania.

Încă dela intrarea sa pe pământul Germaniei, ministrul nostru de externe a fost întâ-

pinat cu multă căldură. Germania a arătat multă atenție reprezentantului României.

Marți, 18 Aprilie, a avut apoi loc o lungă întrevedere între dnii Ribbentrop, ministrul de externe german, și dl Grigore Gafencu.

Convorbirea între cei doi miniștri de externe s'a desfășurat într'o deplină înțelegere și prietenie.

Miercuri dl Grigore Gafencu a fost primit în audiență de dl Hitler. Audiența a ținut un ceas și un sfert. În cursul acestei audiențe dl Gafencu a arătat cari sunt dorințele României în ce privește legăturile cu Germania. Tot Miercuri dl Grigore Gafencu a fost primit în audiență de către mareșalul Goering.

După aceste însemnate întrevederi cu rezultate așa de frumoase și mulțumitoare, dl Grigore Gafencu a părăsit Berlinul, plecând la Bruxelles în Belgia. Acolo dsa a fost primit în audiență de regele Leopold al Belgiei.

Din Belgia dl Grigore Gafencu a plecat în Anglia, la Londra. Prima întrevedere a avut-o cu dl Halifax, ministrul de externe al Angliei, apoi cu dl Chamberlain. Marți dsa a fost primit în audiență de regele George al Angliei. Dela Londra dl Gafencu a plecat spre Paris.

Jugoslavia își schimbă politica externă

Schimbările la față în politica țării sunt cam dese, la ordinea zilei, am putea zice.

O astfel de schimbare s'a întâmplat și în politica vecinei noastre Jugoslavia. După ce doi de zile miniștrii ei au umblat mai mult pe la uși nemțești și italiene, acum se spune că Jugoslavia și-a schimbat cu totul politica externă și se va îndrepta spre Germania.

Hotărâtoare pentru această schimbare au fost ultimele întâmplări politice. În săptămâna trecută ministrul de externe al Jugoslaviei dl Tinjar Markovici, a avut mai multe întrevederi la Veneția cu contele Ciano, ministrul de externe al Italiei. Aceste întrevederi au adăncit și mai mult prietenia dintre Jugoslavia și Italia și au îndreptat Jugoslavia spre Germania.

În cursul acestor întrevederi au fost cercetate de către cei doi miniștri și legăturile dintre Jugoslavia și Ungaria și s'a văzut, că în urma ultimelor întâmplări, s'ar putea ajunge la o înțelegere și cu Ungaria.

Din Italia ministrul iugoslav a plecat în Germania la Berlin.

Războiul nu va izbucni anul acesta

Îl un lucru cam greu de crezut, în frământarea de care este cuprinsă azi lumea. Declarația aceasta o face un gazetar englez dl Rady Howard. Dsa susține că războiul nu va izbucni nici anul acesta și că Franța și Italia se vor înțelege pe cale pașnică.

Anglia retrage trupele din Palestina și Egipt

Gazetele mari scriu că s'a făcut o oarecare liniște în politica europeană. Așa se spune că Spania nu ar fi strâns trupe la Gibraltar

și că generalul Franco a declarat că el nu urmărește să producă noi turburări. Ca un semn de pace este socotită și retragerea trupelor engleze din Palestina și Egipt, mai ales, că aceasta s'a întâmplat, în vreme ce Germania asigură Polonia că ea nu are de gând să înceapă ceva asupra Danzigului.

Declarațiile dlui Beneș

În America s'a început o mare mișcare a „Consiliului național cehoslovac”, cu scopul de a reface vechea Cehoslovacie.

Președintele acestei mișcări este dl Beneș, fostul președinte al Cehoslovaciei. Dsa a anunțat că această mișcare este pornită de cel un milion și jumătate cehi și slovaci, cari se află în America, și că această mișcare va fi răspândită în lumea întreagă.

Germania nu va susține cererile îndreptate împotriva României

În urma călătoriei dlui Grigore Gafencu la Berlin, conducătorii politici germani s'au arătat mulțumiți de situația Germanilor din România.

Se crede că Germania nu va susține cererile teritoriale îndreptate împotriva granițelor României.

Prietenia dintre Ungaria și Italia

Această prietenie este cunoscută tuturor de multă vreme. Italienii simt mare dragoste față de grozii și baronii dela Budapesta. Călătoria pe care contele Teleky prim ministru Ungariei și ministrul de externe contele Csiky au făcut-o în Italia, a arătat și mai mult această prietenie.

Dnii Hitler și Mussolini vor fi invitați la Londra?

Dăm și noi această știre cu semnul întrebării, așa cum o dau și alte gazete, căci nu știm, cât adevăr poartă în ea. Un deputat englez a făcut această întrebare în camera engleză, că în urma dorinței de pace arătată de lumea întreagă, n'ar fi cu putință, ca dnii Hitler și Mussolini să fie chemați la Londra, spre a arăta care le sunt dorințele.

Rusia este gata să facă o înțelegere cu Anglia și Franța

Unele gazete franceze scriu că în curând Anglia și Franța vor face o înțelegere cu Turcia ca aceasta să lase liberă trecerea vapoarelor engleze și franceze prin Dardanele în cazul unui război.

Deasemenia se spune că și Rusia a primit propunerile Angliei de a intra într'o înțelegere europeană.

Lupte crâncene între chinezi și Japonezi

Între chinezi și Japonezi s'au dat în ultimele zile mari lupte de aviație. La Cink-ang bombardamentul avioanelor japoneze a omorât peste 400 de oameni.

Trupele chineze atacă pe japonezi în mai multe locuri, mai ales în regiunea lacului Taihu și în provincia Solyuan. Deasemenia chinezii au mat atacat pe japonezi și în regiunea Honan.

Statele mici au fost întrebate, dacă se simt amenințate de Germania

În urma adresei de pace a dlui Roosevelt, guvernul german a întrebate statele mici, dacă se simt amenințate de Germania.

La această întrebare statele au răspuns că nu se simt amenințate.

Din popor

Ai copii, ai năcaz

— Ce ai, lele Marie, de stai așa de supărată?

— Păi, cum păcatele mele să nu flu, că azi iar am dat de una.

— Așa sunt năcazurile astea pe om, nu te scapi de unul și dai de celalalt.

— Chiar eu una știu că le-am avut partea.

Lelea Marie e o femeie mică de statură, cam negricioasă, harnică și mai ales are o gură răsunătoare. Când își ceartă copiii — șase la număr și aproape tot unul ca altul, — se aude dela a zecea casă.

Când am văzut-o șezând pe un butuc în fața casei, ziua'n amiază mare, am știut că nu-l lucra bun.

— Ia spune, lele Marie, cum și-a venit năcazul așa din bun senin, de văd că nici lucrul nu te mai prinde.

— De unde să-mi vie, dacă nu dela copil? U te nevoiașul acela, cât îl vezi de mic, numai pozne mi face. N'are numai trei ani, dar pare că necuratul tot de el stă și-l îndeamnă la rele. Măcar de nu bat eu copiii, nu l mai bate mamă pe lume. De dimineața și până seara tot șup și țară șup, dar tot așa încât m'am luat de gând. Ziu că-mi vine câte odată să iau lumea'n cap. Le-am și spus d'atâtea ori: să știți măi împelșăților că odată tot vă las și mă duc undeva, numai vreo două săptămâni, să văd ce-o fi de voi. Știu că aici v'ar măca vîermit de vil.

Azi dimineață, după ce am dat la porci, la gălge, am gătat cu prânzul, m'am apucat și eu să urzesc. U te moerile că aproape toate au gătat cu războiul. Eu s trebuit să aștept că n'am avut bumbac. Nicolae, bărbatu-meu a fost plecat la concentrare numai de o săptămână a venit. Am chemat de acesară pe cu mătra Veronica să mi ajute la urzit. A venit urraca, n'am ce vină-l băga, măcar la soacră sa nu l pare chiar bine. Când a fost la amiază am zis: „lasă cumătră că și așa nu putem noi găta”. Am mers în casă, am mâncat și mi s'a mai plâns și cumătra de javra ala de soacră-sa.

I-am spus lui Nicolae: „vezi mă și ai grijă de urzeală”, că el aduna niște buruienți de prin grădină și le da foc. Că atunci asta de copil și cu a lui vecinu Gheorghe, că și ca ăla nu o mai avea Dumnezeu în toată lumea asta ce au făcut, ce n'au făcut, au aprins niște pale chiar sub urzeală și până ai bate în palme toată a ars. Patru moșoară, trei pîpîș și cinci numărături s'au dus în vânt. Când am văzut crede-am că dintr'ala îmi pierd firea.

Bătute-l am pe copil de să-l omor nu alta. Sădit-am și pe bărbatul ăsta că el nu are grijă de copil, blestematu-m'am și eu și m'am jeluț și plîns'am de mă doare capul, dar urzeala tot arsă a rămas.

Și la lelea Marie, când pomenește de plîns, i-se și văd lacrimile. Se șterge cu colțul șurții și începe iar a se jeluț:

Matcă, de când m'al făcut,

Nici un bine n'am avut.

— Lele Marie nu te-am mai văzut plîngând de când și-a murit soacră.

— Ba, că atunci n'am plîns nici a zecea parte și ce-am plîns a fost mai mult de ochii lumii.

Lelea Marie, începe să se însenineze. A mintindu-și de soacră, năcazul cu urzeala i-se pare mic de tot.

— Dar, lele Marie, de ce te-ai supăra dumneata mai tare, de urzeala arsă sau să se întoarcă iar soacră dumnilă?

— Mai bine să-mi ardă douăzeci de urzele! Măi Nicolae sule-te călare și mergi la Blaj de-mi mai cumpără un pachet de bumbac, că doar nu se prăpădește lamaa dintr'asta, dă-o în foc să o ardă.

I. S.

Cumplita faptă a unui nebun

El își omoară mama, iar în drum spre spital rupe lanțurile și vrea să omoare pe jandarmul care-l păzea

Săteanul Nichita Coroianu din comuna Coșuța (Basarabia) era nebun de mai multă vreme. Cum nu făcea nimănui nici un rău, a rămas să-și ducă și pe mai departe, acasă în sat, viața lui întunecată de amar. Trăia cu mama lui, o bătrână de 76 ani, care îi făcea de mâncare și îngrijia.

În zilele trecute însă boala bietului sătean s'a înrăutățit și mai mult. Se stinsese din sufletul lui și ultima licărire de judecată și dintr'odată devenise furios. N'a mai cruțat atunci nici pe bătrâna lui mamă, a luat un scaun și a ucis-o. Pentru ce? Nu știa nici el.

După această faptă nebunul a fost trimis cu un soldat la spitalul de nebuni din Iași. Pe drum însă, în apropierea unei păduri, a încercat să fugă. N'a mai ascultat nici de provocările soldatului care-l ducea, ci a luat-o către pădure. Acesta l-a ajuns însă din urmă și cu mai multe lovituri de armă l-a culcat la pământ. Infuriat de loviturile primite, nebunul a rupt lanțurile de pe el, a smuls arma din mâinile soldatului și a încercat să-l omoare și pe acesta.

După o îndelungată luptă pe viață și pe moarte, soldatul, care era foarte voinic, a reușit să lege pe nebun și să-l întoarcă înapoi în sat de unde plecase.

Cu o pază mai puternică nebunul a fost trimis apoi a doua zi la spitalul de nebuni din Iași.

Organizarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor

În fruntea Ministerului Agriculturii se găsește tânărul Inginer Agronom Dl. Dr. Nicolae Cornășteanu, care pentru înlesnirea lucrărilor și reducerea formalităților, a adus o lege nouă de organizare a instituțiilor agricole.

Până acum la Ministerul Agriculturii erau 34 de servicii și direcții, cari lucrau independente, fără să știe unele de altele, iar la județe erau Serviciile agricole, Camerele Agricole și Eforiile județene de pășuni, încât bieții plugari nici nu știau, cui să se adreseze.

În urma noului legii, la Ministerul Agriculturii au rămas numai 17 servicii și direcții, la Tîneturi un Inspectorat Agricol, la județe Camerele Agricole și în fiecare plasă câte un Ocol Agricol — fostele Circumscripții ori regiuni agricole. —

Pentru toate chestiunile agricole, plugarii vor trebui să se adreseze Ocoalelor Agricole ori Camerelor Agricole.

Camerele Agricole județene sunt conduse de 4 agricultori și de ingineri agronomi, medici veterinari și ingineri silvici.

Inginer Agronom
Victor Rusu

Gazeta „Unirea Poporului”, care apare la Blaj, este foaia cea mai plăcută a săteanului român. Are întotdeauna știri din țară și din lume, povestiri, poezii și articoli frumoși plini de învățături bune pentru suflet și minte. Apare odată pe săptămână. Abonamentul este de 150 Lei la an. La cinci abonamente plătite înainte, dăm unul gratuit.

Către cetitori

Am trecut de mult de primul sfert al anului și foarte mulți dintre abonații noștri nu s'au gândit să ne trimită încă abonamentele cu cari ne datorează. Acuma când lumea s'a mai liniștit și lucrurile au înrat în fâgașul lor vechiu, rugăm pe toți abonații să-și facă datorințele față de noi și să ne trimită abonamentele la timp.

Fiindcă sunt mulți abonați cu restanțe vechi, neplătite încă, și cum din cauza poștei nu le mai putem trimite provocări de plată, pe aceștia, dacă nu vor plăti abonamentele în cursul lunii viitoare, îi vom încunoștința la poșta gazetei de sumele ce ne datorează.

Rugăm încă odată pe cititorii să-și facă datoria față de această gazetă românească și creștinească și să-și plătească abonamentele la timp.

Din Blaj. Sâmbătă 15 Aprilie, banca „Patria” a ținut adunarea generală extraordinară pentru alegerea comitetului de cenzori. Între cei aleși a fost și dl prof. Olimpiu I. Berca, un vechiu colaborator al gazetei noastre.

— Duminică 23 Aprilie, de sărbătoarea Sfântului Gheorghe, s'a făcut la toate școlile din Blaj luarea legământului și a făgăduinței elevilor străjeri. Din acest prilej s'au desfășurat la aceste școli frumoase serbări străjeresti.

Serbarea sădirii pomilor la Blaj. Zăca sădirii pomilor, Joi 20 Aprilie, a fost sărbătorită și în orașul nostru cu multă însuflețire de către cei 1896 elevi-străjeri, cari se găseau la școlile noastre. De dimineață, elevii străjeri sub comanda profesorilor lor s'au îndreptat spre Câmpia Libertății, unde s'a desfășurat serbarea. Au vorbit dnl prof. V. Crețu, comandantul străjerilor din județ, pâr. Popa Eugen în numele bisericii unite și dl ing. agronom V. Rusu despre însemnătatea pomilor. Serbarea s'a sfârșit cu obișnuitul program străjeresc și cu defilarea străjerilor prin fața reprezentanților autorităților.

Mulțumită publică. Marele binefăcător dl Albini din Zlatna a binevoit să dăruiască pentru biserica din Brăila (Vechiul Regat) Lei 2000. Curatorul bisericii, în frunte cu pâr. Ciomaru, îi mulțumește și pe această cale.

Cununie religioasă: Dl Dr. Marius Callani — primmedic la spitalul Ferdinand (Banat) — fiul dlui Augustin Callani, director la Ministerul Educației Naționale, București — fost director al Liceului de băieți Sf. Vasile Blaj — în 20 Aprilie a. c. și-a serbat cununia religioasă cu d-șoara Constanța Siliștean. Cununia a fost binecuvântată de preotul Șt. Bălan, în capela episcopescă din Lugoj, iar nașii au fost Mon. Patriciu Tătescu cu d-na Anuța Tătescu. După cununie P. S. Sa Dr. Ioan Bălan, Episcopul Lugojului, a dat în cinstea mirilor o ameză bogată. În tot timpul ceremoniei și a mesei s'a desprins de pe fața mirilor un aer de mulțumire și de bucurie, deși s'a serbat numai în familie. (Correspondența)

Francezii și Papa. Francezii sunt creștini foarte buni și aproape toți catolici. După căderea împăratului Napoleon III, Franța a devenit republică, și anume așezămînta republică a treia, la anul 1870. De atunci începe conducerea Statului Francez și-a cam bătut joc de biserică și de Papa. Iată însă că ei de ei, Francezii au început a-și reveni și a se apropia tot mai mult de Papa. Au mers până acolo încât la moartea Papei Pius XI parlamentul francez și-a suspendat ședința, în semn de jale. În forma aceasta Franța, care este cea mai veche filică a bisericii catolice, a revenit, asemenea fiului răătăcit, la Parintele său. Aceasta o constată însuși domnul Andrie Tardieu, fost primministru al Franței, într'un articol din revista „Guingoire”.

Sminteală mare. Un domn din Blaj s'a prezentat zilele trecute la fața directorului acestei gazete și i-a adus la cunoștință că în seara de Vinerea Mare, cu prilejul procesiunii dela înmormântarea Domnului, că va domni și chiar și trei doamne au privit procesiunea din piața Inocențiu Micu Klo și din jurul Catedralei, cu țigaretile în gură. Scârbit de această purtare a unor români, ne-a rugat să scriem despre aceasta și în gazetă. Întrebat dacă acei domni și doamne au fost români, D-Sa ne-a răspuns cu da. Judece-i cetitorii!

O familie s'a otrăvit cu prăjituri stricate. De sărbătoare Pașilor, familia Bajkan din Arad a pregătit așa cum se obișnuiește mai multă mâncare, ca în zilele de rând și mai ales mai multe prăjituri. După zilele de praznic, o parte din prăjiturile rămase au fost puse la păstrare, ca să fie mâncate în duminica viitoare. Duminica trecută întregă familia a mâncat din aceste prăjituri, feră a se mai îngrijii, dacă sunt stricate sau nu. În noaptea de duminică spre luni femeia Ana Bajkan s'a îmbolnăvit greu și spre ziua a murit. Toți ceilalți membrii ai familiei cari au mâncat din acele prăjituri s'au îmbolnăvit și ei greu, așa că au trebuit să fie duși la spital.

Și-a aruncat logodnica într'o prăpastie. În săptămâna trecută, Costea criminală din Cluj a judecat un interesant proces de omor. Învinuital a fost un cioban din comuna Loma, anume Iacob Nistor. În vara anulului ce-a trecut ciobanul Iacob Nistor și-a ucis logodnica, pe Maria Lupu, aruncând-o de pe muchia unei stânci într'o prăpastie. Omorul a fost săvârșit pe hotarul comunei Loma și n'a fost descoperit decât târziu către sfârșitul verii. Atunci niște copii mergând să cuiească mure și smeură, au găsit în adâncul prăpastiei corpul zdrobit al nefericitei logodnice și pălăria ciobanului ucigaș. Prinse de jandarmi acesta a fost trimis în judecată unde și-a recunoscut culpita lui faptă. Spunea însă că a făcut acest omor deoarece logodnica sa voia să-l lase. Martorii cari au fost chemați, au arătat că ciobanul Iacob Nistor și-a omorât logodnica pentru a se putea căsători cu o fată mai bogată din sat și că în mai multe rânduri a încercat să se scape de ea. În urma celor spuse de martori, judecătorii i-au osândit la 15 ani muncă silnică.

Un caz interesant. Săptămânile trecute a slujit întâia sa liturghie, în orașul Roubaix din Franța un călugăr Benedictin de 60 de ani. Feclorul său și nepotul său, amândoi preoți de mai mult, i-au ajutat la slujbă; iară cele două fiice ale sale, amândouă călugărițe Benedictine, au primit tot acolo dela părintele lor cea dintâia binecuvântare preo-

tească. Iată cum s'a petrecut lucrul. Noul preot s'a înscris ca băiat în Seminar. Simțind că nu poate trăi viață de vergur, s'a căsătorit. În timpul războiului însă îl murii soția, iar dintre cei cinci copii îi muriră doi. După războiu unicul său fiu intră în seminar, iar cele două fete ale sale se călugăriră. Atunci se hotărî să intre și el în călogărie. A fost primit. S'a pus pe lucru, s'a înscris din nou în seminar, și-a făcut toate examenele, cel din urmă la vârsta de 60 de ani. Episcopul a cerut voia dela Papa ca să l hirotonească, ceea ce a'a și întâmplat într'una din zilele săptămânilor trecute.

Au furat o turmă de oi și au trecut-o în Bulgaria. Acum câteva zile, doi ocunoscători țărmași au atacat seara pe ciobanul Gheorghe Uzan din comuna Regina Maria, care păzea o turmă de 150 de oi. După ce l-au legat bardof pe cioban, au rupt ciobotele dela oi și s'au făcut nevăzuți în noaptea întregă turma de oi. Târziu de tot, după ce ciobanul a putut să se deslege, a anunțat postul de jandarmi, care a început urmărirea hoților. În urma cercetărilor făcute și după urma lăsată de oi s'a văzut că hoșii au trecut cu turma peste graniță în Bulgaria.

Cum se va face mobilizarea pe loc a agricultorilor. Ministerul Agriculturii și Domeniilor face cunoscut proprietarilor de moși mai mari de 50 hectare, proprietarilor de livezi mai mari de 5 hectare, crescătorilor de animale și proprietarilor de grădini de zarzavat mai mari de 3 hectare, că pentru a primi mobilizarea pe loc a lucrătorilor de cari au lipsă, trebuie să se prezinte la Camerele de Agricultură din județ pentru a li-se da Instrucțiunile de cari au lipsă.

Cum au glumit niște studenți americani. Mai mulți studenți americani s'au gândit să facă o gumă strașnică pe scama aceluia cari ascultă știri de radio. Cum azi toată lumea trăiește sub teama războiului, ce poate izbucni dintr'un ceas într'altul, de undeva dintr'un loc ascuns, cu o mașină ca și cele dela posturile de radio, ei au anunțat că a izbucnit războiul. Știrea era dată ca și când ar veni dela Londra și vestea că, între Anglia, Franța și Germania a izbucnit războiul și că peste câteva ceasuri și Statele Unite vor declara război Germaniei. La auzirea acestei vest, americanii s'au înspăimântat mult, deși gumeții studenți i-au anunțat apoi că totul, n'a fost decât o glumă și că ceea ce au făcut ei, a fost o probă generală, pentru ce ar putea fi mai târziu. — Cam proastă și nesărată glumă.

La Tokio se mănâncă peste o mie de șerpi la zi. Tokio este capitala Japoniei, o aproape 6 milioane de locuitori. Japonezii sunt de părerea că șerpii tripiși sau fierși sunt leacul cel mai bun împotriva tuberculozelor, a reumatismului și a cancerului. Oricât împiedecă poliția mănecarea cărnilor de șarpe, totuși se mănâncă la Tokio în fiecare zi peste 1000 kilograme de carne de șarpe.

Cât să fumează la an. În lumea întregă se fumează la an cam 2 miliarde de kilograme de tutun. Dacă socotim un kilogram de tutun numai cu 1000 Lei, banii ce se chezuiesc ne dau o sumă atât de mare încât abia o putem ceti, și anume 2.000.000.000.000 Lei, adică două mil de miliarde. Să nu uităm că un miliard face una mie de milioane. Ce s'ar putea face cu banii aceștia! Am calculat însă numai cu 1000 Lei kilogramul de tutun, de fapt el însă se vinde cu mult mai scump

Luptă pe fundul mării. E de-a-dreptul de necrezut ceace scriem aici și totuși — durere — a fost așa. Doi scafandrieri (oameni, cari se scufundă în adâncimea mării, îmbrăcați de apă, ca să albe aler de sus) s'au scufundat în mare, la Constanța, ca să scoată de sub apă averile unui vapor cufundat. Când au dat de cassa de bani a căpitanului de vapor, nu știau, care să pună mai întâi mâna pe cassa, că bine știau că acela va primi remunerația cea mai mare. Neputându-se înțelege, s'au luat la luptă cu săcurile, și încă de apă că amândoi și-au găurit îmbrăcămintea, de era să-l îneco apa mării. Au mai avut atâta vreme de au dat alarmă, iar cel de sus i-au ridicat. Scăpați dela moartea sigură, cei doi scafandrieri s'au împăcat, au scos amândoi împreună cassa cu banii, primind apoi remunerația. Ce nu face lăcomia după aur și argint!

A căutat acul în ciapa cu fân. În America sunt foarte mulți oameni care n'au unde munci. Aceștia încearcă să facă orice, numai să ajungă să câștige ceva. Unul din ei a aruncat un ac într-o ciapă de fân și s'a străduit apoi două săptămâni în șir până ce a găsit acul. După ce și-a terminat lucrul, a cerut printr-o scrisoare, iscălită de martori, ca să fie premiat pentru isprava lui. Societatea, căreia i-s'a adresat el, l-a lăudat pentru răbdarea care a arătat-o, dar n'a voit să-i dea nici un premiu. La noi se spune că Sasul, dacă n'are de lucru, își strică casa și-și face alta. Despre Americanii am putea spune atunci că, dacă n'au de lucru își fac, și ei cântă acul în carul cu fân.

Și pisicile au fost mobilizate în Spania. În Spania, la ordinul generalului Franco, au fost mobilizate câteva mii de pisici și trimise la Madrid, ca să curețe orașul de șobolanii cari s'au culbărit acolo, în anii de război. Se spune de altfel că și în timpul războiului cel mare, pisicile au fost folosite ca să curețe cu ele vaporurile și submarinurile de șobolanii. În Franța, unde frontul a stat câțiva ani aproape într'un singur loc, pisicile au fost duse și în tranșee.

Ungaria are peste 10 milioane locuitori. Ungarii sunt foarte fericiți. Li-s'a mărit țara de două ori după război, mai întâi cu 12, iar acum cu 11 mii de kilometri pătrați, așa că astăzi numără 116.000 km. pătrați. E așadar ceva mai mică decât Grecia (130.199 km. pătrați), ceva mai mare decât Bulgaria (103.146 km. □) și cam a treia parte cât România (295.046 km. □). Locuitorii acum are 10.600.000, pe când Grecia 6.746.000, Bulgaria 6.090.200, iar România 20.000.000. Dintre locuitorii Ungariei ei înșiși recunosc că 25,9% (la sută) sunt străini, și anume: 750.000 Germani, 500.000 Slovaci, 500.000 Ruteni, 150.000 Sârbi și Croați, 20.000 Români și 800.000 Evrei. Noi știm însă că Români avem în Ungaria peste 50.000. La noi în România neromâni sunt tot cam 26%, și totuși Ungarii râvnesc la Ardeal.

Numărul catolicilor din India a crescut în 30 de ani cu 56%. În anul 1500 erau în India 60 de mii de catolici, în anul 1700 deja 800.000. În 1909 erau de două ori pe atâta, adică un milion 600 mii. În anul acesta numărul catolicilor s'a ridicat la 3 milioane 950 mii, așadar cu 56 la sută. Numărul preoților s'a ridicat în aceeași vreme dela 2100 la 4225, al călugărițelor dela 900 la 9700. Iată deci o țară, unde misionarii catolici au izbândă minunată, iară Părintele creștinătății bucurie foarte mare.

Mulțime de botezuri în două parohii din Hanyang

Darea de seamă a activității anuale a vicariatului apostolic de Hanyang semnaleză progresele considerabile în acest sector în ce privește activitatea misionară. Botezurile adulților au ajuns la circa 8000 și catehumenii cari urmează instruirea religioasă sunt în număr de 34486. Două posturi misionare au avut în decursul anului 2025, respectiv 3120 botezuri. Mai mult de zece posturi misionare numără la activul lor mai mult de 100 botezuri de adulți; ținând cont de botezurile copiilor și de botezurile administrate în primejdie de moarte se ajunge la frumoasa cifră de 11.091 botezuri (L. S.)

Sămănatul porumbului

Porumbelul a înflorit, deci sămănatul porumbului a sosit. — Plugarii harnici au și început pregătirea pământului și însemnătutul.

Acum, cu ocazia sămănatului mi-s'a dat să aud din gura plugarilor: „numai acum înțelegem rostul slaturilor bune și anume să facem arături de toamnă”. — Într'adevăr pământurile arate de toamna sunt bine pregătite, dospite, se ară foarte ușor, în timp ce celelalte se ară foarte greu, se scot bulgări mari, sunt nepregătite, lipsite de hrană pentru plante și de vietăți mici, numite microorganisme, cari fac ca pământul să producă mult.

Ar fi bine ca să observe toți plugarii terenurile arate toamna și cele nearate și să-și dea seama de deosebiriile mari între ele și, cel puțin începând din anul acesta, primăvara să nu mai sãmene decât în terenuri adânc arate toamna, iar primăvara arate cât mai în față, ori numai grăpate în lat și în lung.

Porumbul merge în toate pământurile, dar recolte mai îmbelșugate dă în terenurile de luncă și cele bine gunoite.

Porumbul trebuie sămănat la distanță mare, la 60—80 cm. între rânduri și 40—60 cm între fire. — Sămănaturile dese nu leagă bine și produc mai mulți tului decât boabe. — La jugăr se dă 10—20 kg. porumb de sămăntă.

Metoda cea mai bună de sămănat este mășina ori cu plantatorul de mână, deoarece în felul acesta boabele ajung la distanțe egale, iar porumbul poate fi săpat cu ajutorul prășitoarelor mecanice.

După ce porumbul a răsărit, dar încă n'a ajuns la 15 cm. înălțime, se recomandă, să fie grăpat, iar la 7—10 zile prășit. — Prășila a doua urmează la 10—14 zile după prima, iar a treia la 15—20 zile după a doua.

La noi în țară se mai păstrează sistemul de prășit cu sapa de mână și facerea mușuroaielor în jurul firelor.

Prășitul cu mână este o muncă grea și costisitoare, deci trebuie să ne folosim de prășitoarele trase de vite.

Mușuroaie se recomandă să se facă numai în regiunile umede, unde căutăm să înlesnim pierderea apei din pământ și întrucât în țara noastră e mai mult secetă, nu e nevoie să facem mușuroaie ci să prășim cât mai dese.

Sunt foarte multe varietăți de porumb. — În județul Târnava Mică se recomandă porumburile

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

bănășean și portocaliile. — Dintele calului se coace în fiecare an.

Anul acesta se va organiza și concursul porumbului, deci plugarii dornici de premii sunt rugați să-și lucreze pământurile în mod rațional și să sãmene varietăți bune de porumb.

Inginer Agronom
Victor Russa

Folosul urzicilor

Cei mai mulți oameni privesc urzicile ca pe niște buruieni netrebnice, cari nu sunt bune de nimic. Din palele de urzică topită se pot scoate niște fire subțiri, din cari se face o țesătură foarte bună.

Frunzele de urzică tinăre, fierte, dau o mâncare bună și foarte ușor de mâncat. Sămănta amestecată în nutrețul calilor îi face iuți și cu părul luciu. Rădăcinile de urzică fierte cu puțină platră acră dau o frumoasă vopsea galbenă.

Când să se taie copacii ca să fie lemnul frainic

Pentru ca lemnul să nu-l strice carul, trebuie să se taie în sfertul cel dintâi al lunii, și mai mult iarna decât vara.

Un alt mijloc bun este de a muia lemnul de brad tăiat, zece până la 15 zile în apă de var nestinsă. S'au făcut încercări și s'a găsit că după patruzeci de ani, lemnul era întocmai așa precum fusese când s'a întrebuițat întâi.

Posta gazetelor

Lei 150: Boieriu Eliabeta, Păr. Asumptioniști, Beiuș.

Alte sume: Leontina Pușcașiu, 75; Brustar Ioan, 1. Gheorghie, 53 Lei; Of. paroh. Scoreiș, 300 Lei; Boieriu Andreiu, 121 Lei; Ferescu Alexandru, 100 Lei; Universala Librărie Hateg 100 Lei; Vasile Manu inv. dir. 200 Lei; Borza Grigorie 100 Lei.

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 393—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărei prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 2676 1936 a judecătorei mixtă Blaj, în favoarea reclamantului Dr. Victor Ciufădeanu Blaj, repr. prin avocatul Dr. — pentru încasarea creanței de 400 lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 2 Mai 1939 orele 3 p. m. la fața locului în Târnava dom. următorului Nr. C. 240 unde se vor vinde prin licitație publică iudiciară 1 porc, 1 lapă și 50 feldere porumb. în valoare de 3600 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dat în Dumbrăveni la 3 Aprilie 1939 1173 (1—1) șef portărei FLEFLEA

Știri medicale din Blaj. Dna Dr. GRÜN TRENCȘINER CAMILA medic pentru boli interne, femei, copii, boli de gură și de dinți și-a mutat cabinetul său medical: în Strada Regele Ferdinand Nr. 37 vis-a-vis cu Dl. Notar Public Dr. George Borșan. 1170 (3—3)